

UZASADNIENIE

Sąd ustalił:

1. Zarząd (...), jako jednostka budżetowa powoda (...) W. działająca na podstawie Statutu uchwalonego Uchwałą nr LXIV/2010/2009 Rady Miasta Stołecznego W. z 22/10/2009, w celu utrzymania należytego stanu czystości nawierzchni dróg prowadzi Interwencyjne Pogotowie (...). W ramach Interwencyjnego Pogotowia (...) [dalej także jako (...)] prowadzone są prace związane z usuwaniem zanieczyszczeń powstałych w wyniku wypadków drogowych, tj. usuwanie szkła, elementów karoserii, rozlanego paliwa, oleju itd. [k. 17].

2. W dniu 30/01/2017 w W. podpisana została umowa nr (...) [dalej także Umowa] pomiędzy powodem (...) W. jako Zamawiającym

[dalej także zamiennie (...), „powód”], a (...) sp. z o.o. w W. jako Wykonawcą [dalej także Wykonawca, Spółka]. Zamawiający powierzył, a Wykonawca przyjął do wykonania prace związane z prowadzeniem Pogotowia (...) na terenie (...) W. [§ 1]. W ramach Pogotowia (...) zobowiązał się do wykonania następujących prac: usuwanie zdarzeń w pasie drogowym, oczyszczanie tras wskazanych przez Zamawiającego, realizacji prac porządkowych przy użyciu sprzętu specjalistycznego. Szczegółowy zakres prac będących przedmiotem Umowy został określony w części I załącznika do Umowy. Wykonawca miał realizować prace określone w Umowie przez 12 miesięcy począwszy od dnia zawarcia, lecz nie wcześniej niż od 01/02/2017 [§ 2]. Wykonawca zobowiązał się do pozostawiania w stałej gotowości [24h na dobę] do podjęcia działań, w tym zobowiązany był do zapewnienia stałej gotowości pracowników oraz sprzętu w liczbie i terminie określonym w załączniku nr 2 [§ 3 ust. 3]. Zamawiający za prawidłowe wykonanie prac w okresie obowiązywania Umowy zapłaci Wykonawcy łącznie wynagrodzenie brutto 2.572.696,30 PLN [§ 5 ust. 1, k. 9-10].

3. Zgodnie z § 5 ust. 2 Umowy wynagrodzenie należne Wykonawcy miało być płatne w miesięcznych okresach rozliczeniowych w następujących częściach: **ryczałt w wysokości 152.217,47 PLN za jeden miesiąc realizacji Umowy**, wynagrodzenie dodatkowe za faktycznie wykonane i odebrane prace potwierdzone protokołem odbioru, płatne w miesięcznych okresach rozliczeniowych, które stanowi iloczyn wykonanych prac danego rodzaju oraz ceny jednostkowej za wykonanie pracy w wysokości:

- 69,48 PLN/szt. netto + VAT 8% brutto 75,04 PLN/szt. za usunięcie skutków jednego zdarzenia w pasie drogowym,

- 7,94 PLN/km netto +VAT 8% brutto 8,58 PLN/km za oczyszczenie 1 km tras wskazanych przez zamawiającego,

- 142,93 PLN/godz. netto VAT 8% **brutto 154,36 PLN/godz. za realizację prac porządkowych przy użyciu sprzętu specjalistycznego.**

Ceny określone przez Wykonawcę określone w ofercie miały obowiązywać przez cały okres realizacji Umowy i obejmować całość wynagrodzenia na rzecz Wykonawcy oraz uwzględniały wszystkie koszty, jakie Wykonawca ponosił z tytułu realizacji umowy. Wykonawca za odebrane prace miał wystawiać faktury VAT, zgodnie z obowiązującymi przepisami, uwzględniające wszystkie koszty wymienione w kosztorysie powykonawczym, płatne w terminie 21 dni od daty otrzymania przez Zamawiającego prawidłowo wystawionych faktur VAT [k. 9].

4. Usuwanie skutków zdarzeń w pasie drogowym obejmował takie prace jak m. in. sprzątnięcie z pasów wszelkich zanieczyszczeń z uwzględnieniem odpadów niebezpiecznych, likwidacja zanieczyszczeń powstałych w wyniku zdarzeń drogowych, szkło, plastik, olej, paliwa, akumulatory i.t.p. [załącznik nr 1, część II pkt 1]. Usuwanie skutków zdarzeń w pasie drogowym rozliczne będzie na podstawie liczby [szt.] realizowanych zleceń i ceny jednostkowej określonej w umowie, jednakże w przypadku konieczności użycia sprzętu specjalistycznego jako wspomagającego prace samochodów Interwencyjnych, Zamawiający rozliczy jako: za zdarzenie po cenie jednostkowej określonej w umowie, oraz dodatkowo za godziny pracy sprzętu specjalistycznego oznaczonego do wykonania danego zgłoszenia zgodnie z załącznikiem I część II ust. 3 pkt 2 [załącznik nr 1, część II pkt 1 ppkt 2]. W sytuacji gdy Zamawiający

zdecyduje, że usunięcie skutków zdarzenia wymaga tylko użycia sprzętu specjalistycznego, godziny pracy sprzętu rozliczne zostaną zgodnie z załącznikiem I część II ust. 3 pkt 2 (bez płatności za usunięcie skutków zdarzenia) [załącznik nr 1, część II pkt 1 ppkt 3]. Realizacja prac porządkowych wykonywana miała być przy użyciu sprzętu specjalistycznego: zamiatarka, samochód ciężarowy z (...), podnośnik z pomostem roboczym. Realizacja prac porządkowych przy użyciu sprzętu specjalistycznego rozliczana będzie na podstawie ceny jednostkowej określonej w umowie i ilości godzin (godz.) liczonych od momentu zgłoszenia przez Wykonawcę gotowości do podjęcia działań w miejscu zlecenia, do momentu zakończenia prac nie krótszy jednak niż jedną godzinę. Każda kolejna rozpoczęta godzina pracy rozliczana będzie z zastosowaniem reguł matematycznych w zaokrągleniu do 15 minut [załącznik nr 1, część II pkt 3 ppkt 2]. Załącznik nr 2 określał sprzęt podstawowy: samochód interwencyjny, samochód interwencyjny do przewozu martwych zwierząt kategorii 1, samochód specjalistyczny, zamiatarka, samochód ciężarowy z (...), podnośnik z pomostem roboczym. Samochody zwykłe tj. interwencyjne były oznaczane znakiem P-1, samochód specjalistyczny znakiem S-1, samochód interwencyjny dotyczący martwych zwierząt K-1, zamiatarka ZM-1, samochód ciężarowy z (...) znakiem (...), podnośnik z pomostem PD-1 [k. 10v-13v].

5. W dniu 30/07/2017 o godzinie 10:10 w W. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) miało miejsce zdarzenie drogowe – zderzenie pojazdów czołowe – którego sprawcą był kierujący T. nr rej. (...). Przyczyną zderzenia się pojazdów było nieustąpienie pierwszeństwa przejazdu. Z tego tytułu na sprawcę nałożono mandat karny. W chwili zdarzenia kierujący T. był objęty obowiązkowym ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej w pozwanym (...) S.A. w W. [wówczas (...) S.A. w W.]; dalej także zamiennie „ubezpieczyciel”, „pozwany”. Na miejscu zdarzenia interwencję podejmowali funkcjonariusze Policji. Wynikiem szkody były uszkodzenia pojazdów, zaś na jezdni pozostały tworzywa sztuczne i 20 m² płynów. Skutki zdarzenia związane ze stanem jezdni zostały usunięte przez powoda poprzez Wykonawcę w ramach umowy nr (...). Wykonawca rozpoczął prace interwencyjne o godz. 12:20, a zakończył o godz. 14:00. Użyto samochodu specjalistycznego oznaczonego symbolem S-1. W ramach prac zebrano odpady pozostawione po zdarzeniu oraz usunięto płyny. Samochód specjalistyczny przejechał 37 km. Usługa oczyszczenia trasy nie została zlecona [k. 22-26].

6. Dnia 04/08/2017 Wykonawca na podstawie umowy wystawił 2 protokoły odbioru robót za okres 01-31/07/2017: 1) dotyczący usunięcia skutków zdarzenia w pasie drogowym, oczyszczenia tras i pracy sprzętu specjalistycznego oraz 2) dotyczący ryczałtu za miesiąc realizacji umowy. Kolejno wystawiono faktury [łączone] VAT:

- nr (...) z dnia 10/08/2017 ze wskazaniem na miesiąc sprzedaży lipiec 2017, nazwa usługi: pogotowie interwencyjne, 1 szt., cena 140.942,10 PLN netto, 152.217,47 PLN brutto z terminem płatności 21 dni od daty otrzymania faktury;

- nr (...) z dnia 10/08/2017 obejmująca miesiąc sprzedaży lipiec 2017, nazwa usługi: usunięcie skutków zdarzenia w pasie drogowym – ilość 626 szt. x 69,48 PLN = 43.494,48 PLN netto, oczyszczanie tras – ilość: 2260 km x 7,94 PLN = 17.944,40 PLN netto, praca sprzętu specjalistycznego – ilość: 49 godzin x 142,93 PLN = 7.003,57 PLN netto, łącznie 68.442,45 PLN netto [73.917,85 PLN brutto] z terminem płatności 21 dni od daty otrzymania faktury. Obie faktury zostały opłacone 06/09/2017 [k. 15-16].

7. Powód w piśmie z 31/08/2018 skierowanym do pozwanego zawiadomił o szkodzie z 30/07/2017, informując o wykonaniu prac polegających na przywróceniu miejsca zdarzenia drogowego do stanu pierwotnego, w tym neutralizacji plamy z płynów eksploatacyjnych o wielkości 20 m². Prace te wyceniono na kwotę 2.397,60 PLN. Wezwano pozwanego do zapłaty tej kwoty. Pozwany otrzymał pismo 04/09/2018. Pismem z dnia 11/09/2018 poinformował o negatywnej decyzji, wskazując na brak podstawy prawnej do refundacji kosztów z odpowiedzialności cywilnej sprawy zdarzenia. Nie kwestionował samego zdarzenia i istnienia ubezpieczenia [k. 27–29].

Powyższy stan faktyczny został ustalony na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodach z dokumentów. Strony nie kwestionowały ich autentyczności ani prawdziwości.

Sąd pominął wnioski dowodowe powoda o przeprowadzenie dowodów z pkt 6) i 7) pozwu [k. 2, 53]. W ocenie Sądu dowody te byłyby nieistotne dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Dowód z opinii biegłego w formie zawnioskowanej przez powoda nie przybliżyłby Sądu do prawidłowego ustalenia wysokości szkody. Powód co prawda wnosił o ustalenie tą drogą wysokości powstałej szkody; niemniej jednocześnie zakres tej szkody określił w tezie dowodowej w sposób daleko wykraczający poza adekwatny związek przyczynowo – skutkowy. Powód chciałby m.in., aby biegły ustalając wysokość szkody brał pod uwagę koszt gotowości wykonawcy do realizacji prac całą dobę, siedem dni w tygodniu; powód chciałby także w ramach szkody uwzględnić utrzymanie w gotowości sprzętu specjalistycznego oraz zapewnienie potencjału osobowego w liczbie wskazanej w umowie. Tak zakreślona teza dowodowa wykraczałaby daleko poza ramy odpowiedzialności odszkodowawczej za konkretne zdarzenie, będące aktualnie przedmiotem analizy.

Sąd zważył:

I. W rozpoznawanej sprawie pozwany zakwestionował zarówno zasadę swojej odpowiedzialności, jak również wysokość szkody [k. 35].

II. Celem postępowania było ustalenie po pierwsze, czy zaktualizowały się przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego jako ubezpieczyciela za szkodę powoda, powstałą na skutek wypadku drogowego zgłoszonego w pozwie, a w drugiej kolejności określenie rozmiaru poniesionej przez powoda szkody.

III. Pozwany podniósł zarzut braku swojej procesowej legitymacji biernej [k. 35v-37].

IV. **Szkody polegające na uczynieniu nawierzchni jezdni niezdatną do użytku na skutek zderzenia pojazdów uczestniczących w wypadku wyczerpują dyspozycję art. 34 ustawy z 22/05/2003 o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych** [dalej także „ustawa”; D. M., Komentarz do art. 34 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, LEX 2009].

V. Ustalono, że powód usunął szkodę powstałą na skutek wypadku. Obowiązek usunięcia przez niego zanieczyszczeń na jezdni wynika z art. 3 ust. 1 i 2 ustawy z 13/09/1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach [Dz.U. 2022 poz. 1297]. Pomimo konieczności wywiązywania się przez powoda ze swoich ustawowych obowiązków związanych z utrzymaniem czystości i porządku, jednocześnie **po jego stronie powstała szkoda, spowodowana ruchem pojazdu ubezpieczonego u pozwanego**. Przejawia się ona w konieczności poniesienia przez powoda dodatkowych kosztów przywrócenia właściwego stanu drogi – przywrócenia jej do stanu sprzed wypadku.

VI. W chwili zdarzenia drogowego sprawca wypadku posiadał ważną umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych zawartą z pozwanym.

VII. Podstawy ochrony ubezpieczeniowej w ubezpieczeniu OC udzielonej przez pozwanego pojazdowi kierowanemu przez sprawcę wypadku statuuje art. 822 k.c.

VIII. Odpowiedzialność deliktowa kierującego autem, za którą odpowiada pozwany ubezpieczyciel uregulowana jest w art. 436 § 1 k.c. Poszkodowany ma obowiązek wykazać istnienie związku przyczynowego pomiędzy szkodą a ruchem pojazdu. Posiadacz pojazdu odpowiadający na zasadzie ryzyka może uchylić się od odpowiedzialności wyłącznie poprzez wykazanie, że **szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej, wyłącznej winy poszkodowanego lub wyłącznej winy osoby trzeciej, za którą posiadacz nie ponosi odpowiedzialności** [K. P. (red.), Kodeks cywilny. T. I. Komentarz. Art. 1–449¹⁰, Wyd. 10, W. 2020].

IX. Pozwany przyznał, że na podstawie umowy OC posiadaczy pojazdów ponosi odpowiedzialność za kierującego pojazdem, w związku ze szkodą opisaną w pozwie [k. 35].

X. Sprawca wypadku drogowego działał bezprawnie. Nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu. Doprowadził w ten sposób do czołowego zderzenia pojazdów.

XI. **Wyłączenie odpowiedzialności, jak wskazano powyżej, może nastąpić jedynie poprzez wykazanie przez pozwanego okoliczności egzoneracyjnych unormowanych w art. 435 w zw. z art. 436 § 1 k.c.** Pozwany nie wykazał żadnej z tych przesłanek. Nie zaprzeczał również bezprawności działania sprawcy kierującego pojazdem ubezpieczonym u niego od odpowiedzialności cywilnoprawnej.

XII. Na skutek wypadku drogowego koniecznym było podjęcie przez powoda działań zmierzających do przywrócenia należytego stanu drogi, czyniąc ją w miejscu zdarzenia z powrotem zdatną do użytku. Za powstałe z racji tego koszty odpowiedzialność ponoszona jest na zasadzie art. 34 ustawy.

XIII. W związku z tym za skutki omawianego zdarzenia odpowiada pozwany Ubezpieczyciel na mocy umowy ubezpieczenia OC. W tej sytuacji poniesione przez powoda wydatki związane z uprzątnięciem jezdni należy uznać za wydatki poniesione w następstwie zdarzenia powodującego szkodę. To zaś stanowi o wystąpieniu po jego stronie szkody.

XIV. Ostatnią przesłanką statującą odpowiedzialność pozwanego jest związek przyczynowy pomiędzy działaniem bądź też zaniechaniem a szkodą. Nieustąpienie pierwszeństwa przejazdu przez kierującego pojazdem marki T. doprowadziło do czołowego zderzenia pojazdów. W wyniku zderzenia się obu pojazdów z nawierzchni drogi należało usunąć odpady w postaci: szkła, tworzyw sztucznych oraz plamy z płynów wielkości 20 m², które czyniły jezdnię niezdatną do użytku i zagrażającą bezpieczeństwu użytkowników drogi. Tym musiał zająć się powód.

XV. W związku z powyższym na pozwanym co do zasady spoczywa ciężar związany z pokryciem szkody powoda związanej z usunięciem skutków zdarzenia drogowego. **Tym samym pozwany ma legitymację bierną procesową w tej sprawie. Zarzut o jej braku jest bezpodstawny.** W wyniku zdarzenia opisanego w pozwie powód poniósł bowiem szkodę majątkową, która wyrażała się w konieczności pokrycia kosztów usunięcia skutków tego zdarzenia. Mimo obowiązków ustawowo nałożonych na powoda jako zarządcę drogi, uzasadnione jest domaganie się od ubezpieczyciela pojazdu sprawcy zdarzenia odszkodowania, wobec wystąpienia po stronie powoda szkody oraz spełnienia się pozostałych przesłanek odpowiedzialności deliktowej. **Jak bowiem wskazano, fakt że powód z mocy ustawy był obowiązany do utrzymania drogi we właściwym stanie, nie stanowi przesłanki wyłączającej odpowiedzialność pozwanego.**

XVI. Powyższe potwierdzone zostało nadto przez Sąd Najwyższy w uchwale z 20/01/2022, w której Sąd ten wskazał, że zarówno sprawca wypadku komunikacyjnego, jak i zakład ubezpieczeń, z którym sprawca wypadku jest związany umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody związane z ruchem tych pojazdów, **odpowiadają wobec zarządcy drogi za szkodę spowodowaną zanieczyszczeniami drogi płynami silnikowymi [sygn. akt III CZP 9/22, LEX nr 3287920].**

XVII. Tak więc roszczenie pieniężne powoda jest zasadne. Pozostaje jeszcze ustalenie jego wysokości.

XVIII. Zdarzenie, którego dotyczy sprawa, spowodowało potrzebę usunięcia z jezdni pozostałości w postaci: szkła, tworzyw sztucznych oraz plamy z płynów eksploatacyjnych wielkości 20 m². Do prac wykorzystano jeden pojazd specjalistyczny S-1. Nie było zlecenia oczyszczenia trasy. Przejechano 37 km. Czas całej operacji wyniósł 1 h 40 min. **Za te prace, przywrócenie stanu drogi do stanu sprzed zdarzenia powód dochodzi zapłaty 1.752,30 PLN [k. 1]. W samej umowie koszt realizacji prac porządkowych przy użyciu sprzętu specjalistycznego za godzinę pracy określił na 154,36 PLN brutto [k. 9].**

XIX. Określając wysokość roszczenia, powód wskazuje na prywatne kosztorysy i opinię biegłego sądowego ze sprawy I C 1692/20 [k. 20-21]. Opinia ta pochodzi od biegłego sądowego Z. P.. W tej opinii biegły ustalił rynkowe koszty usunięcia skutków wypadku drogowego i przywrócenia jezdni do stanu sprzed wypadku, uwzględniając w szczególności analizę kosztów robocizny i materiałów oraz kosztów utrzymania bazy, sprzętu specjalistycznego – samochodów, zamiatarki, podnośnika i innych urządzeń, kosztów utrzymania w gotowości odpowiedniej liczby pracowników w celu zapewnienia niezwłocznej reakcji na zdarzenia w ramach funkcjonowania (...).

XX. Po pierwsze, roszczenie pieniężne o takiej konstrukcji nie mieści się w zakresie adekwatnego związku przyczynowego z art. 361 k.c. Uwzględnia ono bowiem elementy realizacji własnych zadań, które powód i tak musiałby wykonać bez względu na to czy omawiane zdarzenie miałyby miejsce czy też nie. Odszkodowanie z art. 822 i 361 k.c. nie może zaś rekompensować takich kosztów, które dany podmiot poniesie nawet jeśli do zderzenia pojazdów nigdy nie dojdzie. Roszczenie o tak ustalone odszkodowanie przekracza bowiem odpowiedzialność za normalne następstwa opisane art. 361 k.c.

XXI. Po drugie, Sądowi z urzędu znany jest fakt, że pod koniec sierpnia 2022 r. do spraw zakończonych już prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie (także po rozpoznaniu apelacji przez Sąd II instancji) **biegły sądowy z zakresu ekonomiki przedsiębiorstw (...) z własnej inicjatywy**, po blisko dwóch latach po sporządzeniu opinii w sprawach i po ponad roku po wydaniu wyroków przez Sąd II instancji, **nadesłał korekty wydanych przez siebie opinii, które uprzednio stanowiły podstawę rozstrzygnięcia** m.in. w sprawach o sygn. akt: VI C 1653/19, VI C 2564/19, VI C 2593/19, VI C 2762/19 i VI C 3184/19, **w których to korektach opinii biegły obniżył wysokość szacunkowych kosztów usunięcia zanieczyszczenia jezdni o blisko połowę**, np. z kwoty około 2.400 PLN do około 1.300 PLN, uzasadniając to tym, że wydając opinie nie dysponował pełnymi danymi, co doprowadziło go do błędnych wniosków.

XXII. W konsekwencji, szacunek dokonany przez biegłego w opinii dołączonej do pozwu nie odzwierciedla wysokości szkody rzeczywistej. Z uwagi na fakt rozliczeń na zasadach opisanych w umowie, oszacowanie wysokości szkody jest w okolicznościach niniejszej sprawy co najmniej „nader utrudnione”.

XXIII. W ocenie Sądu, w sprawie zachodzą wszelkie podstawy do zastosowania art. 322 k.p.c., zgodnie z którym jeżeli w sprawie o naprawienie szkody sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe, nader utrudnione lub oczywiście niecelowe, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy.

XXIV. Wskazany przepis znajduje zastosowanie nie tylko wtedy, kiedy ściśle udowodnienie wysokości szkody jest obiektywnie niemożliwe, ale także wówczas, kiedy nie da się jej dokładnie ustalić na podstawie materiału dowodowego, który został przedstawiony do oceny sądu przez powoda [tak wyr. SN z 26.01.2006 r., II CSK 108/05, OSP 2007, Nr 3, poz. 29].

XXV. Zasądzona wyrokiem kwota musi zatem wynikać z przeprowadzonego postępowania dowodowego, nie może być dowolna, ale winna mieścić się w racjonalnych granicach sędziowskiej oceny, określonych przez żądanie pozwu oraz udowodnione okoliczności sprawy.

XXVI. W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości zasada odpowiedzialności pozwanego, a dochodzone roszczenie jest roszczeniem odszkodowawczym. Powód wykazał fakt poniesienia szkody i podjął inicjatywę dowodową celem wykazania jej wysokości. Powód wykorzystał wszelkie środki dowodowe, a mimo to precyzyjne ustalenie wysokości szkody jest w ocenie Sądu niemożliwe, a co najmniej nader utrudnione.

XXVII. W powyższych okolicznościach Sąd był zatem nie tylko uprawniony, ale – wobec wykazania wszystkich pozostałych przesłanek odpowiedzialności odszkodowawczej po stronie pozwanego – był zobligowany do zastosowania dyspozycji art. 322 k.p.c.

XXVIII. Sąd ustalając zatem należne powodowi odszkodowanie, oparł się na załączonych przez powoda umowie i dokumentach kosztowych. W oparciu o umowę likwidowane były skutki omawianego zdarzenia. W realiach tej sprawy kwota 360,58 PLN pozostaje w normalnym związku przyczynowym jako wykazana w swej wysokości. Pozwany Ubezpieczyciel nie odpowiada za realizację zadań własnych powoda. Natomiast odpowiada za skutki zdarzenia z art. 435-436, 415 w zw. z art. 361 i 822 k.c. Skoro dane skutki miały miejsce, to w ich granicach pozwany jest zobowiązany naprawić szkodę pozostającą w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem ją wywołującym.

XXIX. W tej sprawie jako taką szkodę udowodnioną co do wysokości w granicach związku przyczynowego przyjęto szkodę odpowiadającą kwocie 360,58 PLN. Stanowi ona koszt przywrócenia jezdni do stanu sprzed zdarzenia.

XXX. Zgodnie z fakturą VAT za lipiec 2017, w tym miesiącu miało miejsce (...) „zdarzeń” [626+2260+49, k. 16]. Każde z nich ma swoją jednostkową cenę określoną w umowie. Ryczał za realizację umowy z 30/01/2017 w lipcu 2017 wynosił 152.217,47 PLN brutto [k. 16, 15]. **Po podzieleniu tej kwoty przez liczbę zdarzeń z lipca 2017 r., tj. (...) wyszło po 51,86 PLN brutto części zapłaconego ryczałtu na jedno zdarzenie.** Do tej kwoty dodano 308,72 PLN brutto [154,36 PLN brutto/1h*2=308,72; samochód specjalistyczny S-1 pracował przez 2h, k. 24]. Zgodnie z umową jest to wynagrodzenie dodatkowe za faktycznie wykonaną i odebraną pracę potwierdzoną protokołem odbioru [k. 9, 16].

XXXI. Zatem ustalony przez Sąd rozmiar szkody w postaci zanieczyszczenia nawierzchni drogi wyniósł 360,58 PLN [51,86 PLN + 308,72 PLN]. Jak Sąd wskazał już powyżej, jeżeli w sprawie o naprawienie szkody sąd uzna, że ściśle udowodnienie wysokości żądania jest niemożliwe, nader utrudnione lub oczywiście niecelowe, może w wyroku zasądzić odpowiednią sumę według swej oceny opartej na rozważeniu wszystkich okoliczności sprawy. **Kierując się dyspozycją art. 322 k.p.c., Sąd uznał że na wysokość odszkodowania powinna składać się część ryczałtu proporcjonalnie odpowiadająca jednemu zdarzeniu nim objętego. Po drugie, szkoda powoda obejmuje dodatkowe, umowne wynagrodzenie za faktycznie wykonaną i odebraną pracę w postaci usunięcia skutków zdarzenia w pasie drogowym.** Nie jest to może rozwiązanie idealne, niemniej spełnia w ocenie Sądu podstawowy warunek, tj. powyższa kwota odszkodowania pozostaje w adekwatnym związku przyczynowo – skutkowym ze szkodą.

XXXII. Powództwo było zasadne wyłącznie w powyższym zakresie, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie zgodnie z art. 481 k.c. i art. 14 ust. 1 ustawy z 22/05/2003 o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych. Pozwany Zakład (...) nie wypłacił odszkodowania w terminie 30 dni, licząc od dnia złożenia przez powoda zawiadomienia o szkodzie, będącego jednocześnie wezwaniem do zapłaty. Dlatego zasądzenie ustawowych odsetek za opóźnienie od 05/10/2018 r. jest zasadne [k. 27-29]. Zarzut pozwanego dotyczący roszczenia o odsetki jest bezpodstawny [k. 40]. Nie ma powodów do zastosowania art. 363 § 2 k.c.

XXXIII. W pozostałym zakresie powództwo oddalono jako nieudowodnione co do wysokości.

XXXIV. O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. Spraw takich samych jak aktualnie omawiana w tut. Sądzie jest wiele. Podstawowym problemem, który wymagał rozstrzygnięcia, była kwestia zasady odpowiedzialności ubezpieczycieli za zdarzenia, jak w tej sprawie. Powód skutecznie wykazał tę część swojego roszczenia. Konieczne było w tym celu nawet wydanie uchwały przez Sąd Najwyższy, gdyż firmy ubezpieczeniowe nie przyjmowały swojej odpowiedzialności w opisanym stanie faktycznym w żadnym zakresie. Kolejnym problemem nadal pozostaje ustalenie odpowiedniej, uzasadnionej wysokości roszczenia. Dyskusja na ten temat pomiędzy stronami postępowania oraz Sądem trwa od wielu miesięcy. Pierwotnie roszczenie powoda było uwzględniane praktycznie w całości. Linia orzecznictwa w tym zakresie ulega powolnej zmianie, czego dowodem jest również wyrok w tej sprawie. Niemniej Sąd uznał, że za fakt dokonywania się tej zmiany powód nie może ponosić całkowitej odpowiedzialności, skoro jednocześnie skutecznie doprowadził do ustabilizowania się orzecznictwa w odniesieniu do zasady odpowiedzialności firm ubezpieczeniowych. Jeśli powód w dalszym ciągu będzie występował z roszczeniami, jak w tej sprawie, ignorując kształtującą się linię orzecznictwa co do wysokości zasadnego roszczenia, Sąd pewnie będzie obciążał go kosztami procesu w całości. Niemniej w sprawach złożonych do Sądu w czasie, gdy ta nowa linia orzecznictwa jeszcze nie ukształtowała się lub wręcz jeszcze nie istniała, Sąd uznał, że zasadne jest posiłkowanie się normą prawną z art. 102 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)